

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006

ze dne 20. prosince 2006,

kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy¹,

¹ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. února 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. října 2006.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na potřebu vytvořit pravidla pro malý pohraniční styk s cílem konsolidovat právní rámec Společenství v oblasti vnějších hranic upozorňuje sdělení Komise „K integrovanému řízení vnějších hranic členských států Evropské unie“. Tuto potřebu potvrdila i Rada dne 13. června 2002 schválením „Plánu řízení vnějších hranic členských států Evropské unie“, který následně podpořila Evropská rada na svém zasedání v Seville ve dnech 21. a 22. června 2002.
- (2) Je v zájmu rozšířeného Společenství zajistit, aby hranice s jeho sousedy nepředstavovaly překážku pro obchod, sociální a kulturní výměnu či regionální spolupráci. Proto by měl být vytvořen účinný systém malého pohraničního styku.
- (3) Režim malého pohraničního styku představuje odchylku od obecných pravidel pro ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnější hranice členských států Evropské unie, která jsou stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)¹.

¹ Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

- (4) Společenství by mělo stanovit kritéria a podmínky, které je třeba dodržet, má-li být obyvatelům pohraničních oblastí usnadněno překračování vnější pozemní hranice v rámci režimu malého pohraničního styku. Stanovená kritéria a podmínky by měly zajistit rovnováhu mezi snahou usnadnit obyvatelům pohraničních oblastí překračování hranic, pokud cestují v dobré víře a mají k častému překračování vnější pozemní hranice oprávněné důvody, a potřebou zabránit nedovolenému přistěhovalectví a případným hrozbám pro bezpečnost vznikajícím v důsledku trestné činnosti.
- (5) Aby se předešlo zneužívání povolení pro malý pohraniční styk, mělo by být zpravidla vydáváno pouze osobám, kteří mají v pohraniční oblasti zákonné bydliště po dobu nejméně jednoho roku. Dvoustranné dohody uzavřené mezi členskými státy a sousedními třetími zeměmi mohou stanovit delší dobu trvání takového pobytu. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech týkajících se například nezletilých osob, změn rodinného stavu nebo zdědění pozemku mohou tyto dvoustranné dohody stanovit i kratší dobu trvání takového pobytu.
- (6) Povolení pro malý pohraniční styk by mělo být vydáváno obyvatelům pohraniční oblasti bez ohledu na to, zda podléhají či nepodléhají vízové povinnosti podle nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni¹. V důsledku toho by mělo být toto nařízení posuzováno ve spojení s nařízením Rady (ES) č. 1932/2006 ze dne 21. prosince 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 539/2001², jehož účelem je osvobodit od vízové povinnosti obyvatele pohraničních oblastí, kteří využívají režim malého pohraničního styku zavedený tímto nařízením. Toto nařízení může tudíž vstoupit v platnost pouze ve spojení s uvedeným pozměňujícím nařízením.

¹ Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 851/2005 (Úř. věst. L 141, 4.6.2005, s. 3).

² Viz tento Úřední věstník.

-
- (7) Společenství by mělo stanovit zvláštní kritéria a podmínky pro vydávání povolení pro malý pohraniční styk obyvatelům pohraničních oblastí. Tato kritéria a podmínky by měly být v souladu s podmínkami vstupu ukládanými obyvatelům pohraničních oblastí překračujícím vnější pozemní hranici v režimu malého pohraničního styku.
- (8) Zavedením pravidel pro malý pohraniční styk na úrovni Společenství by neměla být dotčena práva volného pohybu, která požívají občané Unie a jejich rodinní příslušníci a státní příslušníci třetích zemí a jejich rodinní příslušníci, na které se na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a těmito třetími zeměmi na straně druhé vztahují práva volného pohybu rovnocenná právům občanů Unie. Pokud však usnadnění překračování hranice podle režimu malého pohraničního styku vůči obyvatelům pohraničních oblastí zahrnuje méně systematické kontroly, mělo by se toto usnadnění automaticky vztahovat na všechny osoby, které požívají práva Společenství na volný pohyb a mají bydliště v dotyčné pohraniční oblasti.
- (9) Za účelem provádění režimu malého pohraničního styku by členské státy měly mít možnost zachovat v platnosti nebo případně uzavírat dvoustranné dohody se sousedními třetími zeměmi, pokud budou tyto dohody v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení.

- (10) Tímto nařízením nejsou dotčena zvláštní ujednání vztahující se na Ceutu a Melillu, uvedená v prohlášení Španělského království o městech Ceuta and Melilla v závěrečném aktu Dohody o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, podepsané v Schengenu dne 19. června 1990¹.
- (11) V případě zneužití režimu malého pohraničního styku zavedeného tímto nařízením by členské státy měly dotyčným obyvatelům pohraniční oblasti ukládat sankce stanovené vnitrostátními právními předpisy.
- (12) Komise by měla předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Je-li to nezbytné, měly by být ke zprávě připojeny legislativní návrhy.
- (13) Toto nařízení ctí základní práva a svobody a zachovává zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie.
- (14) Jelikož se cíl tohoto nařízení, totiž vymezení kritérií a podmínek pro zavedení režimu malého pohraničního styku na vnějších pozemních hranicích, přímo dotýká *acquis* Společenství v oblasti vnějších hranic a nemůže jej být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.

¹ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 69.

- (15) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis* podle hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (16) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody².
- (17) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*³. Spojené království se tudíž nepodílí na jeho přijímání, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

¹ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

³ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

- (18) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*¹. Irsko se tudíž nepodílí na jeho přijímání, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (19) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí 2004/849/ES² a s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí 2004/860/ES³.
- (20) Ustanovení čl. 4 písm. b) a čl. 9 písm. c) tohoto nařízení představují ustanovení navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

² Rozhodnutí Rady 2004/849/ES ze dne 25. října 2004 o podpisu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení (Úř. věst. L 368, 15.12.2004, s. 26).

³ Rozhodnutí Rady 2004/860/ES ze dne 25. října 2004 o podpisu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení (Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 78).

Kapitola I

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět

1. Tímto nařízením se zřizuje režim malého pohraničního styku na vnějších pozemních hranicích členských států a pro tento účel se jím zavádí „povolení pro malý pohraniční styk“.
2. Tímto nařízením se členské státy zmocňují k uzavírání nebo k zachování v platnosti dvoustranných dohod se sousedními třetími zeměmi za účelem provádění režimu malého pohraničního styku zavedeného tímto nařízením.

Článek 2

Oblast působnosti

Tímto nařízením nejsou dotčena ustanovení práva Společenství ani vnitrostátního práva použitelná na státní příslušníky třetích zemí, která se týkají

- a) dlouhodobých pobytů;
- b) přístupu k hospodářské činnosti a jejího výkonu;
- c) cel a daňových záležitostí.

*Článek 3**Definice*

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- 1) „vnější pozemní hranicí“ společná pozemní hranice mezi členským státem a sousední třetí zemí;
- 2) „pohraniční oblastí“ oblast do vzdálenosti nejvýše 30 kilometrů od hranice. Místní správní celky, které mají být považovány za pohraniční oblast, určí dotyčné státy ve svých dvoustranných dohodách uvedených v článku 13. Pokud se část takového celku nachází více než 30 kilometrů od hraniční linie, avšak ne více než 50 kilometrů, považuje se přesto za část pohraniční oblasti;
- 3) „malým pohraničním stykem“ pravidelné překračování vnější pozemní hranice obyvateli pohraniční oblasti za účelem pobytu v pohraniční oblasti, například z důvodu sociálních, kulturních nebo opodstatněných hospodářských zájmů nebo rodinných vazeb, po dobu nepřesahující dobu stanovenou v tomto nařízení;
- 4) „osobami požívajícími právo Společenství na volný pohyb“:
 - i) občané Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství a státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie vykonávajícího právo volného pohybu, na které se vztahuje směrnice 2004/38/ES¹;

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

- ii) státní příslušníci třetích zemí a jejich rodinní příslušníci, bez ohledu na jejich státní příslušnost, kteří na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a těmito třetími zeměmi na straně druhé požívají právo volného pohybu rovnocenné právu občanů Unie;
- 5) „státním příslušníkem třetí země“ každá osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství a na kterou se nevztahuje bod 4;
- 6) „obyvateli pohraniční oblasti“ státní příslušníci třetích zemí, kteří mají v pohraniční oblasti země, která sousedí s členským státem, zákonné bydliště po dobu stanovenou v dvoustranných dohodách uvedených v článku 13 a alespoň jeden rok. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech uvedených v těchto dvoustranných dohodách se za dostatečnou dobu takového pobytu může považovat rovněž doba kratší než jeden rok;
- 7) „povolením pro malý pohraniční styk“ zvláštní doklad zavedený kapitolou III, který opravňuje obyvatele pohraniční oblasti překračovat vnější pozemní hranici v rámci režimu malého pohraničního styku;
- 8) „Schengenskou úmluvou“ Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích¹.

¹ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19. Úmluva naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1160/2005 (Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 18).

Kapitola II

Režim malého pohraničního styku

Článek 4

Podmínky vstupu

Obyvatelé pohraniční oblasti mohou překračovat vnější pozemní hranici sousedního členského státu v rámci režimu malého pohraničního styku za podmínky, že

- a) jsou držiteli povolení pro malý pohraniční styk, a je-li to vyžadováno příslušnými dvoustrannými dohodami podle článku 13, platného cestovního dokladu nebo dokladů;
- b) nejsou osobami vedenými v schengenském informačním systému (SIS), jimž má být odepřen vstup;
- c) nejsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoli z členských států, zejména nejsou osobami, jimž má být podle vnitrostátních databází členských států odepřen vstup ze stejných důvodů.

Článek 5

Délka pobytu v pohraniční oblasti

Dvoustranné dohody uvedené v článku 13 upřesní maximální dovolenou délku každého nepřerušného pobytu v rámci režimu malého pohraničního styku, která nepřekročí tři měsíce.

Článek 6

Kontroly při vstupu a výstupu

1. členské státy provádějí při vstupu a výstupu kontroly obyvatel pohraniční oblasti, aby zajistily, že tyto osoby splňují podmínky uvedené v článku 4.
2. Povolení pro malý pohraniční styk se v rámci režimu malého pohraničního styku neopatřují otiskem vstupního ani výstupního razítka.
3. Odstavcem 1 není dotčen článek 15.

Kapitola III

Povolení pro malý pohraniční styk

Článek 7

Zavedení povolení pro malý pohraniční styk

1. Zavádí se povolení pro malý pohraniční styk.

2. Územní platnost povolení pro malý pohraniční styk je omezena na pohraniční oblast vydávajícího členského státu.
3. Povolení pro malý pohraniční styk se opatřuje fotografií držitele povolení a obsahuje alespoň tyto údaje:
 - a) jméno či jména, příjmení, datum narození, státní příslušnost a bydliště držitele povolení;
 - b) vydávající orgán, datum vydání a dobu platnosti;
 - c) pohraniční oblast, v jejímž rámci je držitel oprávněn se pohybovat;
 - d) číslo či čísla platného cestovního dokladu nebo dokladů podle čl. 9 písm. a), které opravňují svého držitele k překročení vnějších hranic.

V povolení je jasně uvedeno, že jeho držitel není oprávněn pohybovat se mimo pohraniční oblast a že jakékoli zneužití podléhá sankcím uvedeným v článku 17.

Článek 8

Bezpečnostní prvky a technické podmínky povolení pro malý pohraniční styk

1. Bezpečnostní prvky a technické podmínky povolení pro malý pohraniční styk musí splňovat příslušná ustanovení nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí¹.

¹ Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1.

2. Členské státy zašlou Komisi a ostatním členským státům vzor povolení pro malý pohraniční styk podle odstavce 1.

Článek 9

Podmínky pro vydání

Povolení pro malý pohraniční styk může být vydáno obyvatelům pohraniční oblasti, kteří

- a) jsou držiteli platného cestovního dokladu nebo dokladů podle čl. 17 odst. 3 písm. a) Schengenské úmluvy, které je opravňují k překročení vnějších hranic;
- b) předloží doklady prokazující, že jsou obyvateli pohraniční oblasti a že mají oprávněné důvody k častému překračování vnější pozemní hranice v rámci režimu malého pohraničního styku;
- c) nejsou osobami vedenými v SIS, jimž má být odepřen vstup;
- d) nejsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoli z členských států, zejména nejsou osobami, jimž má být podle vnitrostátních databází členských států odepřen vstup ze stejných důvodů.

Článek 10

Platnost

Povolení pro malý pohraniční styk je platné nejméně po dobu jednoho roku a nejvýše po dobu pěti let.

*Článek 11**Poplatky za vydání*

Poplatky odpovídající správním nákladům na vyřízení žádosti o povolení pro malý pohraniční styk nepřesáhnou poplatky vybírané za vyřízení žádosti o krátkodobé vízum pro více vstupů.

Povolení pro malý pohraniční styk může být vydáváno bezplatně.

*Článek 12**Vydávání*

1. Povolení pro malý pohraniční styk mohou vydávat buď konzulární úřady, nebo jakýkoli správní orgán členského státu určený v dvoustranných dohodách uvedených v článku 13.
2. Členské státy vedou centrální rejstřík žádostí o povolení pro malý pohraniční styk a vydaných, prodloužených a zrušených či odebraných povolení a určí vnitrostátní kontaktní místo poskytující na žádost z jiných členských států bezodkladně informace o povoleních vedených v tomto rejstříku.

Kapitola IV

Provádění režimu malého pohraničního styku

Článek 13

Dvoustranné dohody mezi členskými státy a sousedními třetími zeměmi

1. Za účelem provádění režimu malého pohraničního styku jsou členské státy zmocněny uzavírat se sousedními třetími zeměmi dvoustranné dohody v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení.

Členské státy mohou rovněž zachovat v platnosti stávající dvoustranné dohody o malém pohraničním styku, které se sousedními třetími zeměmi již uzavřely. Pokud tyto dohody nejsou slučitelné s tímto nařízením, provedou členské státy příslušné změny, aby zjištěné nesrovnalosti odstranily.

2. Členské státy před uzavřením nebo změnou jakékoli dvoustranné dohody o malém pohraničním styku se sousední třetí zemí konzultují Komisi ohledně slučitelnosti dohody s tímto nařízením.

Pokud se Komise domnívá, že dohoda není slučitelná s tímto nařízením, oznámí to dotyčnému členskému státu. Tento členský stát učiní veškeré potřebné kroky k tomu, aby dohodu v přiměřené lhůtě změnil s cílem odstranit zjištěné nesrovnalosti.

3. V případech, kdy Společenství nebo dotyčný členský stát neuzavřely obecnou dohodu o zpětném přebírání osob s třetí zemí, zmusí dvoustranné dohody o malém pohraničním styku s touto třetí zemí obsahovat ustanovení pro usnadnění zpětného přebírání osob, u kterých bylo zjištěno zneužívání režimu malého pohraničního styku zavedeného tímto nařízením.

Článek 14

Srovnatelné zacházení

Členské státy v dvoustranných dohodách uvedených v článku 13 zajistí, že třetí země poskytují osobám požívajícím právo Společenství na volný pohyb a státním příslušníkům třetí země, kteří mají zákonné bydliště v pohraniční oblasti dotyčného členského státu, zacházení přinejmenším srovnatelné s tím, které se poskytuje obyvatelům pohraniční oblasti dotyčné třetí země.

Článek 15

Usnadnění překračování hranic

1. Dvoustranné dohody uvedené v článku 13 mohou obsahovat ustanovení pro usnadnění překračování hranic, jimiž členské státy
- a) zřizují zvláštní hraniční přechody otevřené pouze pro obyvatele pohraniční oblasti;
 - b) vyhrazují na řádných hraničních přechodech obyvatelům pohraniční oblasti zvláštní pruhy;
 - c) s ohledem na místní podmínky a existuje-li výjimečně požadavek zvláštní povahy, povolují obyvatelům pohraniční oblasti překračovat jejich vnější pozemní hranici na jiných vymezených místech, než jsou určené hraniční přechody, a mimo stanovenou dobu.

2. Pokud se členský stát rozhodne usnadnit obyvatelům pohraniční oblasti překračování hranic v souladu s odstavcem 1, vztahuje se toto usnadnění automaticky na všechny osoby požívající práva Společenství na volný pohyb, které mají v pohraniční oblasti bydliště.
3. Na hraničních přechodech uvedených v odst. 1 písm. a) a v pruzích uvedených v odst. 1 písm. b) jsou osoby, které překračují vnější pozemní hranici pravidelně a jsou z důvodu častého překračování hranice pohraniční stráží dobře známy, obvykle podrobovány pouze namátkovým kontrolám.

Bez předchozího varování a v nepravidelných intervalech jsou tyto osoby podrobovány občasným důkladným kontrolám.

4. Pokud se členský stát rozhodne usnadnit překračování hranice obyvatelům pohraniční oblasti v souladu s odst. 1 písm. c),
 - a) obsahuje povolení pro malý pohraniční styk vedle informací vyžadovaných podle čl. 7 odst. 3 podrobné údaje o tom, na jakém místě a za jakých okolností může být vnější pozemní hranice překračována;
 - b) daný členský stát provádí namátkové kontroly a pravidelnou ostrahu, aby předešel nedovolenému překračování hranice.

Kapitola V

Závěrečná ustanovení

Článek 16

Ceuta a Melilla

Tímto nařízením nejsou dotčena zvláštní ujednání vztahující se na města Ceuta a Melilla, uvedená v prohlášení Španělského království o městech Ceuta a Melilla v závěrečném aktu k Dohodě o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody.

Článek 17

Sankce

1. Členské státy zajistí, aby každé zneužití režimu malého pohraničního styku, jak jej zavádí toto nařízení a provádějí dvoustranné dohody uvedené v článku 13, podléhalo sankcím stanoveným vnitrostátními právními předpisy.
2. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující a musí zahrnovat možnost zrušení nebo odnětí povolení pro malý pohraniční styk.

3. Členské státy vedou evidenci všech případů zneužití režimu malého pohraničního styku a sankcí uložených v souladu s odstavcem 1. Tyto informace zasílají každých šest měsíců ostatním členským státům a Komisi.

Článek 18

Zpráva o režimu malého pohraničního styku

Do 19. ledna 2003 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění a fungování režimu malého pohraničního styku, jak jej zavádí toto nařízení a provádějí dvoustranné dohody uzavřené nebo zachované v platnosti v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení. Tuto zprávu případně doplní příslušnými legislativními návrhy.

Článek 19

Oznamování dvoustranných dohod

1. Členské státy oznámí Komisi všechny dvoustranné dohody uvedené v článku 13, jakož i jejich případná vypovězení nebo změny.
2. Komise zpřístupní informace oznámené v souladu s odstavcem 1 členským státům a veřejnosti jejich zveřejněním v Úředním věstníku Evropské unie a jinými vhodnými způsoby.

*Článek 20**Změna Schengenské úmluvy*

V článku 136 Schengenské úmluvy se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Odstavec 2 se nepoužije na dvoustranné dohody o malém pohraničním styku podle článku 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států*.

* Úř. věst. L 405, 30.12.2006.“

*Článek 21**Vstup v platnost*

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne 20. prosince 2006.

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda

J. BORRELL FONTELLES

J. KORKEAOJA